

สาธารณรัฐเซาท์ซูดาน

(Republic of South Sudan)

เมืองหลวง จูบา

ที่ตั้ง ในเขต Sahel ทางตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา อยู่ระหว่างละติจูด 3-13 องศาเหนือ กับลองจิจูด 24-36 องศาตะวันออก พื้นที่ 644,329 ตร.กม. มีชายแดนทางบกยาว 6,018 กม. และเป็นประเทศไม่มีทางออกสู่ทะเล (landlocked)

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับซูดาน 2,158 กม. (ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลงสถานะเขตแดนพื้นที่ Abyei)
ทิศใต้	ติดกับเคนยา 317 กม. ยูกันดา 475 กม. และคองโก 714 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับเอธิโอเปีย 1,299 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับสาธารณรัฐแอฟริกากลาง 1,055 กม.

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบทางตอนเหนือและภาคกลางของประเทศก่อนยกตัวขึ้นเป็นที่ราบสูงด้านพรมแดนที่ติดกับเคนยาและยูกันดา มีแม่น้ำ White Nile ไหลผ่านตอนกลางของประเทศจากภาคใต้ (ยูกันดา) ไปทางเหนือผ่านพรมแดนเข้าไปในซูดานเหนือ ทำให้เซาท์ซูดานมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก จุดที่สูงที่สุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Kinyeti มีความสูง 3,187 ม. เหนือระดับน้ำทะเล

ภูมิอากาศ ตั้งอยู่ในเขตอากาศร้อนชื้น ทำให้อากาศอบอ้าวในช่วงฤดูร้อน ช่วงมรสุมมีฝนตกชุกในเขตที่ราบสูงในภาคใต้ และพื้นที่ชุ่มฝนจะลดลงในทางตอนเหนือของประเทศ

ประชากร 11,193,729 คน (ปี 2563 ประมาณการของสหประชาชาติ)

รายละเอียดประชากร ชาว Dinka 35.8% ชาว Nuer 15.6% และชาว Shilluk, Azande, Bari, Kakwa, Kuku, Murle, Mandari, Didinga, Ndogo, Bviri, Lndi, Anuak, Bongo, Lango, Dungotona, Acholi, Bako และ Fertit อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 41.58% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.88% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.53% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 55.5 ปี เพศชาย 54.6 ปี เพศหญิง 56.5 ปี อายุเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 18.6 ปี เพศชาย 18.9 ปี เพศหญิง 18.3 ปี อัตราการเกิด 38.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 11.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.7%

ศาสนา ส่วนใหญ่นับถือคริสต์ 60.5% ความเชื่อท้องถิ่น 32.9% อิสลาม 6.2% และอื่น ๆ 0.4% (ประมาณการปี 2553 โดย Pew Research Center ของสหรัฐฯ)

ภาษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ มีการใช้ภาษาอาหรับสำเนียงชาว Juba และซูดาน นอกจากนี้มีการใช้ภาษาถิ่น ได้แก่ Dinka, Nuer, Bari, Zande และ Shilluk

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 34.52% (ปี 2561 ของธนาคารโลก)

การก่อตั้งประเทศ อียิปต์พยายามยึดครองพื้นที่ที่เป็นเซาท์ซูดานในช่วงทศวรรษ 1870 แต่เกิดเหตุการณ์ Islamic Mahidist Revolution ในพื้นที่เมื่อ พ.ย.2428 และสหราชอาณาจักรเข้าปราบปรามกลุ่ม Mahidist ได้เมื่อปี 2441 และตั้งประเทศซูดานภายใต้การปกครองร่วมระหว่างสหราชอาณาจักรกับอียิปต์เมื่อปี 2442 ในช่วงดังกล่าวนักบวชชาวคริสต์ได้เข้าเผยแผ่ศาสนาและนำภาษาอังกฤษเข้าไปใช้อย่างแพร่หลาย เมื่อซูดานได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2499 เซาท์ซูดานจะได้ปกครองตนเอง แต่รัฐบาลซูดานไม่ยินยอมทำให้เกิดสงครามกลางเมืองถึง 2 ครั้ง ระหว่างปี 2498-2515 และระหว่างปี 2526-2548 ส่งผลให้ประชาชนเผชิญกับความอดอยากและความแห้งแล้ง และต้องเสียชีวิตมากกว่า 2.5 ล้านคน จนกระทั่งมีการลงนามความตกลง Comprehensive Peace Agreement (CPA) เมื่อ ม.ค.2548 ทำให้สงครามกลางเมืองยุติลง ความตกลง CPA ยังกำหนดให้เซาท์ซูดานได้สิทธิในการปกครองตนเองระหว่างปี 2548-2554 ก่อนจัดการ

ลงประชามติให้ประชาชนตัดสินใจว่าจะรวมอยู่กับซูดานต่อไปหรือไม่ ซึ่งการลงประชามติเมื่อ ม.ค.2554 ประชาชน 98% เลือกที่จะปกครองตนเอง นำมาสู่การประกาศเอกราชเมื่อ 9 ก.ค.2554

ต่อมา ใน ธ.ค.2556 มีการแย่งชิงอำนาจระหว่างประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit ซึ่งเป็นชนเผ่า Dinka (เป็นชนส่วนใหญ่ของเซาท์ซูดาน) กับรองประธานาธิบดี Riek Machar ซึ่งเป็นชนเผ่า Nuer (มีมากเป็นลำดับ 2 ในเซาท์ซูดาน) โดยประธานาธิบดี Kiir กล่าวหาว่ารองประธานาธิบดี Riek พยายามจะยึดอำนาจทำให้เกิดการสู้รบระหว่างทั้งสองฝ่าย โดยมีทหารยูกันดาเข้าร่วมกับฝ่ายรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Kiir เพื่อต่อสู้กับฝ่ายต่อต้านรัฐบาลที่นำโดยรองประธานาธิบดี Riek ต่อมาในช่วงปี 2557-2558 มีการเจรจาสันติภาพระหว่างสองฝ่ายหลายครั้ง โดยมีองค์กรด้านการค้าของประเทศในแอฟริกาตะวันออก (Inter-Governmental Authority On Development-IGAD) ช่วยไกล่เกลี่ย ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในข้อตกลงหยุดยิงที่แอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย และนำไปสู่การบรรลุข้อตกลงสันติภาพเมื่อ ส.ค.2558 ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวกำหนดให้รองประธานาธิบดี Riek เป็นรองประธานาธิบดีต่อไป แต่ความขัดแย้งระหว่างประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit และรองประธานาธิบดี Riek ยังคงมีอยู่ ต่อมาประธานาธิบดี Salva Kiir Mayardit ได้ปลดนาย Riek ออกจากตำแหน่งรองประธานาธิบดีเมื่อ 10 ก.ค.2559 และแต่งตั้งนาย Taban Deng Gai เป็นรองประธานาธิบดีแทน โดยนาย Riek หลบหนีออกนอกประเทศ ต่อมาเมื่อ 12 ก.ย.2561 มีการลงนามในข้อตกลงสันติภาพ และเมื่อ 22 ก.พ.2563 มีการจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพ ขณะที่กลุ่มต่อต้านรัฐบาลบางกลุ่มไม่ยอมรับและยังคงสู้รบ

วันชาติ 9 ก.ค. วันประกาศเอกราชจากซูดานเมื่อปี 2554

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขและหัวหน้ารัฐบาล มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ดำรงตำแหน่งได้ 2 สมัยติดต่อกัน (การประชุม National Dialogue ระหว่าง 3-17 พ.ย.2563 มีมติให้ขยายระยะเวลาดำรงตำแหน่งจาก 4 ปี เป็น 5 ปี) ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นาย Salva Kiir Mayardit ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของประเทศอย่างเป็นทางการเมื่อ 9 ก.ค.2554

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหาร แต่งตั้ง นรม. และ ครม. โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดเมื่อ 11-15 เม.ย.2554 นาย Salva Kiir Mayardit ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียง 93% การเลือกตั้งครั้งถัดไป ซึ่งเดิมกำหนดเมื่อปี 2558 เลื่อนมาเป็นปี 2561 และกำหนดเลื่อนอีกเป็นปี 2564

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ประกอบด้วย 2 สภา คือ 1) สภา Council of State มีสมาชิกจำนวน 50 คน ตั้งขึ้นตามคำสั่งประธานาธิบดี เมื่อ ส.ค.2554 มีหน้าที่สำคัญคือ ให้ความเห็นชอบกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารประเทศ ออกข้อมติและคำสั่งที่เป็นการแนะนำรัฐบาล กำกับดูแลและติดตามกระบวนการฟื้นฟูประเทศและสวัสดิการสังคมที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง และ 2) สภา National Legislative Assembly มีสมาชิกจำนวน 400 คน โดยมาจากการเลือกตั้ง 170 คน วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร โดยมีสิทธิออกเสียงไม่ไว้วางใจองประธานาธิบดีและ รมว. อนุมัติแผนนโยบาย และงบประมาณแผ่นดิน ให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ การเลือกตั้งครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ 11-15

เม.ย.2553 ส่วนการเลือกตั้งครั้งต่อไป ซึ่งเดิมกำหนดจัดขึ้นเมื่อปี 2558 ถูกเลื่อนออกไปเป็น 9 ก.ค.2561 เนื่องจากสถานการณ์การสู้รบและความรุนแรงภายในประเทศในห้วงปี 2557-2558 และเลื่อนออกไปอีกครั้งเป็น ก.ค.2564

ฝ่ายตุลาการ : ใช้ระบบศาลคู่ ซึ่งเป็นระบบที่มีทั้งศาลยุติธรรมและศาลพิเศษ โดยเซาท์ซูดาน มีศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น และศาลจารีตประเพณี

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค Sudan People's Liberation Movement (SPLM) ของประธานาธิบดี Kiir เป็นพรรครัฐบาลปัจจุบันและครองเสียงข้างมากในรัฐสภา (มี ส.ส.ของพรรคได้รับเลือกตั้งเมื่อ เม.ย.2553 จำนวน 160 คน จากทั้งหมด 170 คน) พรรค Democratic Change (DC) เดิมคือพรรค Sudan People's Liberation Movement-Democratic Change (มี ส.ส.ของพรรคได้รับเลือกตั้ง 4 คน) ส.ส.ที่เหลืออีก 6 คน ไม่สังกัดพรรคการเมือง และพรรค South Sudan People's Liberation Movement In Opposition (SPLM-IO) ของอดีตประธานาธิบดี Riek

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจของเซาท์ซูดานยังคงเชื่อมโยงกับซูดาน โดยสินค้าและเงินทุนหลักของประเทศส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากซูดานและประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ยูกันดา และเคนยา ส่วนการส่งออกน้ำมันทางท่อของเซาท์ซูดานยังต้องพึ่งพาท่าเรือซูดาน นอกจากนี้ การที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามกลางเมือง (ปี 2556-2558) และการสู้รบระหว่างชนเผ่ามาเป็นเวลานาน ทำให้มีผู้พลัดถิ่นมากถึง 2.2 ล้านคน และประชาชนจำนวนมากเสียชีวิต นอกจากนี้ รัฐบาลใช้งบประมาณส่วนใหญ่ในการพัฒนากองทัพ จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรม ระบบสาธารณสุขปีโภค และโครงสร้างพื้นฐานสำคัญไม่ได้รับการพัฒนา เช่น เส้นทางคมนาคมในประเทศ ระบบไฟฟ้าต้องใช้เครื่องปั่นไฟฟ้าจากน้ำมันดีเซล ทำให้ไม่สามารถผลิตไฟฟ้าได้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ และระบบน้ำประปามีจำกัด ดังนั้น เซาท์ซูดานจึงต้องเปิดรับการลงทุนและความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยได้รับความช่วยเหลือด้านงบประมาณในการลงทุนพัฒนาระบบสาธารณสุขปีโภค โครงสร้างพื้นฐาน การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และการพัฒนาด้านเกษตรกรรมจากธนาคารโลกและประเทศต่าง ๆ เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐฯ นอร์เวย์ เนเธอร์แลนด์ มาตั้งแต่ปี 2548 คิดเป็นมูลค่ามากกว่า 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ รัฐบาลเซาท์ซูดานต้องการลดการพึ่งพาซูดานในการส่งออกน้ำมัน จึงใช้นโยบายการขยายความร่วมมือด้านการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เอธิโอเปีย ยูกันดา และเคนยา โดยได้ร่วมกับเคนยาผ่านการรับความช่วยเหลือทางการเงินจากจีนและญี่ปุ่น ในการวางแผนสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันดิบระยะทางประมาณ 1,400 กม. จากเซาท์ซูดานมายังท่าเรือเมืองลามู ทางตอนเหนือของเคนยา

เซาท์ซูดานเป็นผู้ผลิตน้ำมันสำคัญของแอฟริกา และไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) จึงสามารถผลิตน้ำมันได้อย่างอิสระโดยปราศจากการถูกจำกัดเพดานการผลิตและมีประเทศต่าง ๆ เช่น แคนาดา ฝรั่งเศส จีน อินเดีย มาเลเซีย เข้าลงทุนในภาคอุตสาหกรรมน้ำมันในเซาท์ซูดาน โดยการผลิตน้ำมันดิบของเซาท์ซูดานเป็นแหล่งที่มาของรายได้ภาครัฐถึง 98% เดิมเคยผลิตได้ 350,000 บาร์เรลต่อวัน แต่เมื่อ ส.ค.2561 เหลือเพียง 120,000 บาร์เรลต่อวัน เมื่อ ก.พ.2562 เซาท์ซูดานผลิตน้ำมันได้ 145,000 บาร์เรลต่อวัน และภายหลังค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนถึง 190,000 บาร์เรลต่อวัน แต่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ต้องลดกำลังการผลิตลงเหลือ 170,000 บาร์เรลต่อวัน โดยน้ำมันยังคงเป็นแหล่งรายได้หลัก

ของเซาท์ซูดาน มูลค่าการส่งออกน้ำมันคิดเป็น 97% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของเซาท์ซูดาน นอกจากนี้ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ยังส่งผลต่อการจัดเก็บภาษี ซึ่งเอื้อให้เกิดการคอร์รัปชัน

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ปอนด์เซาท์ซูดาน (South Sudanese Pounds) หรือ SSP

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 174.02 ปอนด์เซาท์ซูดาน (พ.ย.2563 ธนาคารกลางเซาท์ซูดาน)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 4.30 ปอนด์เซาท์ซูดาน (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 4,180 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2563 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 4.1% (ปี 2563 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,602.3 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

แรงงาน : 4,753,851 คน (ปี 2563 ของธนาคารโลก)

อัตราการว่างงาน : 12.7% (ปี 2561)

อัตราเงินเฟ้อ : 27.1% (ปี 2563 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ)

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวฟ่าง ข้าวโพด ข้าว ลูกเดือย ข้าวสาลี กัมอาหารับ อ้อย มะม่วง มะละกอ กล้วย

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ

ทรัพยากรธรรมชาติ : น้ำมันดิบ

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณด้านการทหาร 70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 1.90% ของ GDP (ปี 2562) กำลังพลรวม ทหาร 185,000 นาย ปัจจุบัน กกล.รักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN Mission in the Republic of South Sudan-UNMISS) ยังประจำการในเซาท์ซูดาน โดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ขยายระยะเวลาของ UNMISS ออกไปจนถึง 15 มี.ค.2564 UNMISS มีกำลังพลประมาณ 17,000 คน โดยเมื่อ 23 ธ.ค.2561 ไทยส่งกำลังของกองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจเข้าร่วมภารกิจของ UNMISS จำนวน 273 คน พื้นที่ปฏิบัติงานหลักอยู่ที่จูบาและรัมเบค จบภารกิจเมื่อ 21 ก.ย.2563 รวมระยะเวลา 1 ปี 9 เดือน และกองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจฯ ผลัดที่ 2 จำนวน 273 นาย ออกเดินทางไปยังเซาท์ซูดานเพื่อรับช่วงภารกิจเมื่อ 20 ก.ย.2563 ด้วยเที่ยวบินเช่าเหมาลำของสหประชาชาติ

ยุทโธปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รุ่น T-55 ไม่ปรากฏจำนวน รุ่น T-72AV จำนวน 80 คัน รถลาดตระเวนหุ้มเกราะ (PPV) รุ่นต่าง ๆ ไม่ปรากฏจำนวน ปืนใหญ่รุ่นต่าง ๆ ไม่ปรากฏจำนวน อาวุธปล่อยนำวิถีพื้นสู่อากาศ (SAM) ไม่ปรากฏจำนวน

ทอ. ได้แก่ บ.ลำเลียง (TPT) แบบเบา รุ่น Beech 1900 จำนวน 1 เครื่อง ฮ.โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24V Hind จำนวน 2 เครื่อง รุ่น Mi-24V-SMB Hind จำนวน 3 เครื่อง ฮ.เนกประสงค์ (MRH) รุ่น Mi-17 Hip H จำนวน 9 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ เซาท์ซูดานพึ่งพาการส่งออกน้ำมันเป็นรายได้หลักของประเทศ และพึ่งพาความช่วยเหลือจากต่างประเทศทั้งทางด้านการเงิน อาหาร และยา ซึ่งเงินช่วยเหลือที่เซาท์ซูดานได้รับยังไม่เพียงพอกับความต้องการ

2) วิกฤตด้านมนุษยธรรม ความรุนแรง และความไม่มั่นคงทางอาหาร ซึ่งเป็นความตึงเครียดนอกเหนือไปจากสถานการณ์การสู้รบ เฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายปีที่ผ่านมาช่วงฤดูแล้ง เกิดการขาดแคลนน้ำสำหรับคนและปศุสัตว์ อาจทำให้เกิดการเผชิญหน้าเพื่อแย่งชิงแหล่งน้ำได้

3) ผู้ลี้ภัยชาวเซาท์ซูดานจำนวน 2,189,365 คน ที่ลี้ภัยการสู้รบไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่วนใหญ่อยู่ที่ยูกันดา 885,171 คน และซูดาน 729,557 คน นอกจากนี้ยังอยู่ที่เอธิโอเปีย 362,787 คน เคนยา 122,449 คน และคองโก 89,401 คน (ต.ค.2563 ของ UNHCR)

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ AU, FAO, G-77, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRC, ILO, IMF, Interpol, IOM, IPU, ITU, MIGA, UN, UNCTAD, UNESCO, UPU, WCO, WHO และ WMO

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 89 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานจوبا ในกรุงจوبا เส้นทางรถไฟ 248 กม. ถนนระยะทาง 90,200 กม. (ปี 2562) ทั้งทางรถไฟและถนนซึ่งชำรุดเป็นส่วนใหญ่ การโทรคมนาคม : ไม่ปรากฏข้อมูลการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3,439,784 เลขหมาย (ปี 2562) รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +211 รหัสอินเทอร์เน็ต .ss จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 814,326 คน (ปี 2561)

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ ไปเซาท์ซูดาน โดยสามารถเดินทางได้ด้วยสายการบินที่หลากหลาย เช่น Ethiopian Airways และ Kenya Airways ใช้เวลาเดินทางอย่างน้อย 14 ชม. เวลาที่เซาท์ซูดานช้ากว่าไทย 4 ชม.

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม :

1) การบริหารประเทศของรัฐบาลเอกภาพที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงสันติภาพ
2) การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การคอร์รัปชัน การฟื้นฟูเศรษฐกิจที่หดตัว ตามที่มีการกำหนดแนวทางไว้เมื่อลงนามในข้อตกลงสันติภาพ เมื่อ ก.พ.2563

3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเน้นการสร้างควมหลากหลายทางเศรษฐกิจเพื่อลดการพึ่งพารายได้จากน้ำมัน และความพยายามหาเส้นทางส่งออกน้ำมันที่ไม่พึ่งพาเฉพาะท่าเรือของซูดาน

4) การฟื้นฟูประเทศที่ได้รับผลกระทบจากสงครามกลางเมือง ปัญหาสู้รบแย่งชิงอำนาจทางการเมือง และความขัดแย้งจากความแตกต่างด้านชาติพันธุ์ ซึ่งทำให้เกิดวิกฤติด้านมนุษยธรรมและการขาดแคลนอาหารอย่างรุนแรง รวมทั้งส่งผลกระทบต่อกรอบอาชีพทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

ความสัมพันธ์ไทย-ซาอุดีอาระเบีย

ความสัมพันธ์ด้านการทูต

ไทยรับรองซาอุดีอาระเบียอย่างเป็นทางการตามมติ ครม. เมื่อ 6 ก.ย.2554 โดยไทยและซาอุดีอาระเบียสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ เมื่อ 5 ธ.ค.2556 และฝ่ายไทยมอบหมายให้ สอท.ไทย/ไนโรบี เคนยา เป็นจุดติดต่อกับซาอุดีอาระเบีย โดยกำหนดให้มีเขตอาณาครอบคลุมซาอุดีอาระเบีย ส่วนซาอุดีอาระเบียมอบหมายให้ สอท.ซาอุดีอาระเบีย/เคนยา เป็นจุดติดต่อกับไทย

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

บริษัทก่อสร้างไทยและแรงงานไทยเข้าไปดำเนินการก่อสร้างถนนในดินแดนของซาอุดีอาระเบีย ตั้งแต่ก่อนการประกาศเอกราชจากซาอุดีอาระเบียจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ บริษัทขายเครื่องชุดเจาะน้ำบาดาลของไทย ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในไนโรบี เคนยา เข้าไปขายเครื่องชุดเจาะน้ำบาดาลในซาอุดีอาระเบียแล้ว

เมื่อปี 2562 การค้าระหว่างไทย-ซาอุดีอาระเบีย มีมูลค่า 5.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (171.80 ล้านบาท) ไทยส่งออกไปซาอุดีอาระเบีย 5.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (171.55 ล้านบาท) และนำเข้าจากซาอุดีอาระเบีย 0.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (0.25 ล้านบาท) โดยไทยได้เปรียบดุลการค้าซาอุดีอาระเบีย 5.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (171.31 ล้านบาท) และในช่วง ม.ค.-ก.ย. 2563 การค้าไทย-ซาอุดีอาระเบีย มีมูลค่า 1.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (37.42 ล้านบาท) ไทยส่งออก 1.18 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (37.18 ล้านบาท) และนำเข้า 0.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (0.24 ล้านบาท)

สินค้าที่ไทยส่งออกไปซาอุดีอาระเบีย เมื่อปี 2562 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ กระจกและผลิตภัณฑ์กระจก เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2563 ได้แก่ ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง กระจกและผลิตภัณฑ์กระจก เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล รองเท้าและชิ้นส่วน

สินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด สิ่งพิมพ์ รองเท้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2563 ได้แก่ ผลิตภัณฑ์โลหะ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ ยานยนต์ สิ่งพิมพ์ ทั้งนี้ ปี 2563 มีคนไทยในซาอุดีอาระเบียรวม 366 คน

ด้านการท่องเที่ยว ปี 2562 นักท่องเที่ยวซาอุดีอาระเบียเดินทางมาไทย มีจำนวน 47 คน และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2563 คนสัญชาติซาอุดีอาระเบียมาไทย (เพื่อท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์อื่น ๆ) มีจำนวน 15 คน

Salva Kiir Mayardit

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเซาท์ซูดาน
เกิด	13 ก.ย. 2494 (อายุ 70 ปี/ปี 2564) ที่เขต Gogrial รัฐ Warrap ทางตอนเหนือของเซาท์ซูดาน เป็นชนเผ่า Dinka นับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก
การศึกษา	วิทยาลัยการทหารซูดาน
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนาง Mary Ayen Mayardit มีบุตรสาวชื่อ Adut Mayardit และบุตรชายชื่อ Munuti Salva Kiir
ประวัติการทำงาน	
ปี 2498-2515	- เข้าร่วมรบในสงครามกลางเมืองครั้งแรกในซูดานโดยร่วมกลุ่มแบ่งแยกดินแดนทางใต้ของซูดาน “The Anya Nya”
ปี 2515	- เป็นทหารระดับจ่าในกองทัพของซูดาน
ปี 2524	- กลับมารับตำแหน่งในหน่วยพลร่ม และรับตำแหน่งผู้บัญชาการกองทหารรักษาการณ์
ปี 2526	- เข้าร่วมกับกลุ่มกบฏของนาย John Garang ผู้นำกลุ่ม Sudan People’s Liberation Movement (SPLM) และลาออกจากกองทัพซูดาน ต่อมาเมื่อมีการตั้ง the Sudan People’s Liberation Army (SPLA) จึงเข้าร่วมภายหลังได้รับตำแหน่ง ผบ.สส. ของ กกล. SPLA
ปี 2548	- หลังจากนาย John Garang เสียชีวิต นาย Kiir ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีซูดาน และผู้นำพรรค SPLM แทน
ปี 2553	- ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีเซาท์ซูดานทางใต้
9 ก.ค.2554	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของเซาท์ซูดาน
ปี 2556	- ระบุว่ารองประธานาธิบดี Riek Machar มีแผนก่อรัฐประหาร สั่งปลด และเป็นจุดเริ่มต้นสงครามกลางเมือง ถึงปี 2558 จึงมีการลงนามข้อตกลงสันติภาพ แต่มีการละเมิดข้อตกลงหยุดยิงในเวลาต่อมา

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- นาย Kir ขอบสวมหมวกคาวบอยไปร่วมงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
 - ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา ซึ่งแตกต่างจากทหารส่วนใหญ่ในกองทัพ
-

คณะรัฐมนตรีเซาท์ซูดาน

ประธานาธิบดี	Salva Kiir Mayardit
รองประธานาธิบดีคนที่ 1	Riek Machar Teny, Dr.
รองประธานาธิบดีคนที่ 2	James Wani Igga
รองประธานาธิบดีคนที่ 3	Taban Deng Gai
รองประธานาธิบดีคนที่ 4	Rebecca Nyandeng Garang
รองประธานาธิบดีคนที่ 5	Hussein Abdelbagi
รมว.กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร	Josephine Joseph Lagu
รมว.กระทรวงปศุสัตว์ และประมง	Onyoti Adigo Nyikec
รมว.กระทรวงกิจการคณะรัฐมนตรี	Martin Elia Lomuro, Dr.
รมว.กระทรวงการค้า และอุตสาหกรรม	Kuol Athian Mawien
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม พิพิธภัณฑสถาน และมรดกแห่งชาติ	Nadia Arop Dudi
รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา	Albion Bol Dhieu
รมว.กระทรวงกลาโหมและกิจการทหารผ่านศึก	Angelina Teny
รมว.กระทรวงพลังงานและเขื่อน	Peter Mercallo Nasir
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้	Josephine Napwon Cosmas
รมว.กระทรวงการคลัง และแผนเศรษฐกิจ	Salvatore Garang Mabiordit
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Beatrice Kamisa Wani
รมว.กระทรวงเพศสภาพ เด็ก และกิจการสังคม	Ayaa Benjamin Warille
รมว.กระทรวงการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอบรม	Awur Deng Achuil
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Elizabeth Acuei Yor
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Deny Jock Chagor
รมว.กระทรวงที่ดิน การเคหะ และการพัฒนาเมือง	Michael Chanjiek Geay
รมว.กระทรวงกิจการมนุษยธรรมและบริหารจัดการภัยพิบัติ	Peter Mayen
รมว.กระทรวงข้อมูล และการออกอากาศ	Michael Makuei Lueth
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Paul Mayom Akec
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและการชลประทาน	Manoah Peter Gatkuoth
รมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการรัฐธรรมนูญ	Ruben Madol Aroi
รมว.กระทรวงแรงงาน	James Hoth Mai, Gen.
รมว.กระทรวงสาธารณสุขภูมิภาค และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	Babgasi Joseph Bakasoro
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ	Obote Mamur Mete
รมว.กิจการรัฐสภา	Jemma Nunu Kumba
รมว.กระทรวงปิโตรเลียม	Puok Kang Chol

รมว.กระทรวงเหมืองแร่

Henry Dilang Odwar

รมว.กระทรวงถนนและสะพาน

Simon Mijok Majak

รมว.กระทรวงคมนาคม

Madut Biar Yol

รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สัตว์ป่า และการท่องเที่ยว

Rizik Zakaria Hassan

รมว.กระทรวงสร้างสันติภาพ

Stephen Par Kuol

รมว.กิจการรัฐบาลกลาง

Lasuba L. Wango

รมว.กิจการแอฟริกาตะวันออก

John Luke Jok

รมว.กระทรวงการลงทุน

Dhieu Mathok Diing

ผู้ว่าการธนาคารชาติ

Dier Tong Ngor

(ต.ค.2563)